# Σε πόλεις, παραλίες , στο βουνό την “Μεταμόρφωση” τη ζούμε κάθε μέρα εδώ – Αντιεξουσιαστική Κίνηση στα Χανιά

*Τα Χανιά, στις 29 Μαΐου, θα γίνουν ο τόπος συνάντησης όσων παρακολουθούν και διαμορφώνουν την οικονομική πορεία της Κρήτης. Εκεί διοργανώνεται το συνέδριο «Επενδύοντας στην Αλλαγή: Πώς μεταμορφώνεται η Κρήτη», μια πρωτοβουλία του Powergame.gr και του Economist, που φιλοδοξεί να καταστεί σημείο αναφοράς στη συζήτηση για τις επενδύσεις, την ανάπτυξη και τις αλλαγές που διαμορφώνουν τη νέα φυσιογνωμία του νησιού.”*

*(Από τον πρόλογο της ανακοίνωσης των διοργανωτών)*

Ήδη από την πρώτη παράγραφο της ανακοίνωσης για το **“μεγάλο συνέδριο”** – όπως αποκαλείται στον τίτλο της – υπάρχουν συμπυκνωμένα όλα όσα χρειάζεται κανείς για να μην αδιαφορήσει. Οι μεγαλόσχημοι ομιλητές (Μητσοτάκης, ΠτΔ, υπουργοί) που αναφέρονται στην συνέχεια, πέραν του αυτοσκοπού της πολιτικής υπεραξίας για τους ίδιους, καθώς και της καθαγίασης των εργασιών του συνεδρίου, συνιστούν το έξτρα δόλωμα για να προβεί ο αναγνώστης και σε μια ενσώματη κινητοποίηση: να πάει εκεί, είτε για να γλύψει είτε για να σιχτιρίσει.

**“Ανάπτυξη, επενδύσεις, αλλαγή, νέα φυσιογνωμία, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ…”**

Λέξεις-κλειδιά για το θυμικό, ειδικά η τελευταία. Μια λέξη που όλοι/ες καταλαβαίνουμε πάρα πολύ καλά, από τη βιωμένη εμπειρία. Είτε έχεις ζήσει μια ολόκληρη ζωή σ’ αυτόν τον τόπο,

είτε διαμένεις πρόσκαιρα, η λέξη “μεταμόρφωση” είναι κάτι που δεν γίνεται να μην αποδώσεις σε αυτό που βλέπεις να συμβαίνει γύρω σου – σ’ αρέσει/δεν σ’ αρέσει. Ανάλογα τη θέση στην τροφική αλυσίδα ή/και την ταξική συνείδηση, η μεταμόρφωση φυσικά παίρνει και το αντίστοιχο πρόσημο, πολύ θετικό ή πολύ αρνητικό.

Για μας που βιώνουμε την “μεταμόρφωση” και την “νέα φυσιογνωμία” ως ραγδαία υποτίμηση των ζωών μας, την έχουμε ψυλλιαστεί τη φάση: κάθε ταρατατζούμ στον τοπικό τύπο και στις πληρωμένες ηλεκτρονικές σελίδες για κάποια νέα ξενοδοχειακή επένδυση, αστική ανάπλαση, αναπτυξιακό έργο, από το αεροδρόμιο στο Καστέλι Πεδιάδος ως τα πεζοδρόμια του Σημαντηράκη, και από τα Hilton στο κέντρο και την Νέα Χώρα ως τις εξορύξεις στο πέλαγος νότια της Κρήτης, είναι προάγγελος καταστροφής φυσικών ομορφιών, 12ωρης κακοπληρωμένης εργασίας και εξώσεων από τα σπίτια μας.

Και επειδή εν προκειμένω δεν μιλάμε για κάποιον βιολογικό κύκλο της ζωής αλλά για ανθρώπινες παρεμβάσεις σε πολλαπλά επίπεδα, η μεταμόρφωση αυτή δεν ενέσκηψε από τον ουρανό ως φυσικό φαινόμενο, αλλά από τον ακόρεστο φαταουλισμό κάθε λογής αρπακτικών. Από τους στρατηγικούς επενδυτές και τους μεγαλοεργολάβους, μέχρι το λαμόγιο μικροαφεντικό που τσεπώνει τα μπουρμουάρ των υπαλλήλων. Και από τον κηφήνα διαπλεκόμενο γόνο του τάδε αυτοδιοικητικού κοτζαμπάση, έως την βαμπίρα σπιτονοικοκυρά μας.
Ως άνθρωποι που ζούμε και δουλεύουμε μες το τουριστικό πάρκο που αντικαθιστά χρόνο με το χρόνο τις γειτονιές μας, δεν έχουμε καν το περιθώριο να επενδύουμε την ευζωία μας στις 15 μέρες των ανύπαρκτων διακοπών μας σε κάποιο πρώην μαγευτικό παραλιάκι που προσεχώς θα περιφραχθεί, θα τσιμεντωθεί και θα γίνει ανάμνηση αλλοτινών εποχών. Αφενός στην τουριστική γαλέρα διακοπές είναι η ανεργία το χειμώνα, αφετέρου η μεταμόρφωση συντελείται εδώ και τώρα δίπλα μας. Είναι η θάλασσα που κρύφτηκε από τα φαραωνικά μεγαθήρια στο παραλιακό μέτωπο της Νέας Χώρας. Είναι το κολυμβητήριο που άδειασε επ’ αόριστον

(για πάντα δηλ) από παιδάκια προφανώς για να γίνει μαρίνα. Το νερό που τρέχει με το σταγονόμετρο στην πολυκατοικία μας, ή τα λύματα που ξεχειλίζουν κάθε τρεις μέρες από τα φρεάτια (καθώς παρά το ατέρμονο ράβε-ξήλωνε 5 χρόνια τώρα που μας έχει τσακίσει τα νεύρα, φαίνεται ότι το νερό απλώς δεν φτάνει και για μας και για τα τζακούζια των ξενοδοχείων, ενώ το αποχετευτικό δίκτυο απλώς δεν σηκώνει τόσο σκατό από τους χιλιάδες έξτρα τουρίστες που αποβιβάζονται καθημερινά από κρουαζιερόπλοια και αεροπλάνα).

Είναι οι κοντινές παραλίες που βρωμάνε και η άμμος που είναι σοβαρά μολυσμένη, αν δεν θέλεις να δώσεις μεροκάματο για ξαπλώστρα – και αν βρεις χώρο ανάμεσά τους. Είναι οι συναυλίες και οι παραστάσεις που ενοχλάνε τους ξενοδόχους και τους ερμπιενμπάδες στην ανατολική Τάφρο – αλλά αδιάφορο αν ενοχλήσουν τους κατοίκους στις γειτονιές πέριξ του στρατοπέδου Μαρκοπούλου. Είναι το παρκάρισμα και η κυκλοφοριακή συμφόρηση που έχει γίνει εφιάλτης, διότι τα λεφούσια από τα κρουαζιερόπλοια δεν χωράνε στα πεζοδρόμια και αυτά πρέπει να διπλασιαστούν σε πλάτος. Ανεβάζοντας παράλληλα έτσι και την αξία των ακινήτων στο κέντρο, εκτοπίζοντάς μας εν τέλει στην Πελεκαπίνα. Είναι, εν τέλει, το κόστος ζωής που εκτοξεύεται στην "μεταμορφωμένη" πόλη μας εξαιτίας όλων των παραπάνω και μας υποχρεώνει σε 2 δουλειές για να συντηρούμε ένα κωλόσπιτο στην Πελεκαπίνα.

Είτε φιλοδοξεί όντως να αποδειχθεί κομβικό και κρίσιμο για τις εξελίξεις, είτε απλά συνιστά μια επικοινωνιακή προεκλογική φιέστα, το "μεγάλο συνέδριο" του Economist θα συγκροτήσει για μια μέρα το επιτελείο του εχθρού σε φυσική μορφή στην πόλη μας. Η απάντηση που αναλογεί είναι – παραφράζοντας τους διοργανωτές του – να γίνουν τα Χανιά, στις **29 Μαΐου**, τόπος συνάντησης όλων όσων μπορούσαμε να κάνουμε και χωρίς τις μεταμορφώσεις που πέρασαν από πάνω μας. Να είμαστε εκεί, από το Καστέλι Πεδιάδος και το οροπέδιο Λασιθίου, τα Αστερούσια και το Αμάρι, τον Αποκόρωνα και τη Γαύδο, από τις γειτονιές των αστικών κέντρων, για να το χαλάσουμε.

**Μάης 2026**
**Αντιεξουσιαστική Κίνηση στα Χανιά**